

dus iets doen we niet goed. Oplaten van een echte (sommigen zijn wel 100m lang) blijkt een heuse team effort, en de trekkracht is fors. Is ook niet verwonderlijk, want het zijn feitelijk honderden kleine tot middelgrote vliegers in trein. Als we getuige zijn van het binnenhalen van een draak blijkt wat we fout gedaan hebben. Bij het neerhalen komt eerst de kop binnen: dit is een drievoudig toompunt (driehoek met vlakke basis) voor de trein die erachter zit. Aan elk vliegertje van het lijf zitten 3 draden: 2 op de lengte-as en 1 midden boven. De bovenste lijn bepaalt hoe de trein in de wind staat en bij het neerhalen wordt deze draad - als alle teamleden direct onder de trein staan - handig en snel op het juiste moment losgemaakt. De vliegertjes waaien dan vanzelf uit de wind, en het lijf valt rustig op de gond. Bij het oplaten rol je eerst plat uit op de grond. Vervolgens maak je de bovenste toomdraad vast. Dan, als de wind goed is omhoog houden en op commando loslaten. Een bijzondere ervaring om te zien hoe handig ze dit doen en lachen achteraf als je ziet, hoe wij het aanpakten, alsof het een Eddy was. Ach ja, buitenlanders...

Een van de draken teams heist een rits vuurwerk de lucht in met een vlinder, die dienst doet als takel. Mooi gemaakt en werkt prima, maar wel levensgevaarlijk.

Als dat misgaat... Maar het gaat goed en de herrie is oorverdovend. China ten voeten uit.

Tijdens een verdere rondwandeling over het terrein moet ik zeggen, dat wijzelf wellicht als grootste attractie fungeerden. Als ik me niet vergis zijn we het enige buitenlandse gezin met kinderen. Mijn vrouw en kinderen moeten veelvuldig op de foto (niemand heeft belangstelling voor mij...) en ook wil men de kennis van het Engels op ons testen. Een van de initiatiefnemers is een klas van de lolale Engelstalige school. OK, zoveelste keer, maar kom maar op. Wat te vragen? Naam, leeftijd, laat ik eens wat anders vragen: "Wat wil je gaan doen als je groot bent?" "Als ik groot ben wil ik naar Beijing en dan wil ik de Grote Muur zien". Let wel, we zijn niet eens zo heel ver van Beijing, in ieder geval niet naar onze maatstaven. Je zou het kunnen rijden, ik denk zelfs binnen een dag. De kansen en mogelijkheden voor deze mensen zijn toch weer even pijnlijk minder vanzelfsprekend dan wij veronderstellen...

Ik heb ontzag gekregen voor die draken-vliegers, niet zo eenvoudig en best wel kwetsbaar. Toch eentje kopen? De gids staat er nog en hij brengt ons naar een van de lokale fabriekjes. Mijn vrouw haalt me over (dankjewel!!) en ik schaf

een middenmaat aan met een lengte van een meter of 10. We weten niet meer wat we betaald hebben, maar het zullen een paar tientjes [Euros] zijn geweest. Ik besluit te wachten met oplaten tot ik een keer met ervaren vrienden ben. Jammer dat ze zo ver weg zitten.

Terug in Qingdao hebben we een werkelijk voortreffelijk westers (!) maal. De zondag besteden we in Qingdao op het strand (mediterrane sfeer en setting - aanrader) maar uiteindelijk moeten we toch besluiten nee te gaan verkopen voor fotos maken en Engels oefenen. Er zijn **echt** veel Chinezen !

Afijn, al met al een geweldige trip.
Groeten uit Shanghai
erik.de.ruijter@philips.com

